

Тя даже и време ненамѣрва да си поддой дѣтенцето, което граче въ люлчицата си, окачена на крушата срѣдъ нивата. Мънечката сестричка на кресля, токо що проходила, и тя не е безъ работа: по бѣла рызница сѣди тя тамъ на една грамурлинка при люлката, и са може да люлѣе братчето си.

Но защо е веселъ селянина лѣтѣтъ кога той има толко съ много работа и работата му е толко съ много мѣчна? О, затуй има то много причини! *Първо*, селянина отъ работа са не бои: той въ работа е по-расъмъ. *Второ*, той знае че лѣтната работа го храни цѣла година, и че трѣба да са ползува отъ хубавото време, кога го дава Богъ; ако ли не — оставва безъ хлѣбъ. Третe, селянина осѣща че съ неговытѣ трудове са храни не токо неговата челядъ, но и цѣлъ свѣтъ; и азъ, и вѣй, и сички господарски облечени господиновци, ако и нѣкой отъ тѣхъ съ презрѣніе погледватъ на селянина. Той, потънжълъ въ земята, храни сичкытѣ съ своята тиха небѣстяща работа, както коренѣтѣ на дървото хранятѣ облеченытѣ съ зелена шума горделиви върхове.

6. Много прилѣжаніе и тѣрпѣніе е нуждно за орашкытѣ работи; но и немалко знаніе и опытъ сѫ потрѣбни за тѣхъ. Ако нѣкой безъ да е навыкнжълъ улови косата, той не ще изработи много нѣщо съсъ нея. Да складе нѣкой хубава копа сѣно или добре копенъ отъ снопы не е лесна работа; да оре — трѣба да умѣе; а да посѣе добре както трѣба, не често, не рѣдко — то доро и не сѣкай орачъ може. Освѣнъ туй трѣба да знае, кога какво са работи, какъ да си нагласи колата и ралото, какъ отъ грѣсти, напр. да извади кѣлчица, а отъ кѣлчицата прежда, и отъ преждата да истѣче платно . . . О, много, твърдѣ много